

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 293.

Anden Sæssion.

107de Møde.

Mandagen den 24de Marts.

(Fortsat).

Ordføreren (fortsat): En anden Gjenstand, som Betragtningen naturligtvis maatte henføres til, var de oplærte Stenografer's Udsigter. Udvalget kunde i denne Henseende ikke andet end finde det meget rigtigt, at dygtige Stenografer, som havde lagt deres Dygtighed for Dagen under en Rigsdags-sæssion, bleve antagne til at gjøre Tjeneste i den paafølgende Sæssion. Forsaavidt nu Omstændighederne derimod ikke maatte tilraade dette, maatte man formene, at det var ønskeligt, at der gaves Leilighed til at concurrere ved en Prøve, naar Rigsdagen igjen sammentraadte, og at de, som da havde benyttet den ansatte Lærers Vejledning til at skaffe sig Dygtighed, og som kunde godtgjøre ved hans Vidnesbyrd, hvad de i denne Henseende havde tilegnet sig, vilde da ogsaa være nær til at concurrere under en Prøve paa Rigsdagen, og, naar de bestod en saadan Prøve, at vinde Ansættelse der. Det Nærmere, der vedkommer det sidstnævnte Forhold, har man imidlertid troet, ligesom hidtil, at burde overlade til de Herrer Formænd, hvis Stilling giver dem en Indsigt i Forhold af den Natur, som maa gjøre dem særdeles skikkede til at varetage det Fornødne i denne Henseende. Forsaavidt Foranstaltninger af den Natur skulde finde Sted under Sæssionen, følger det af sig selv, at det maa være Formændene, der have at besørge dem; forsaauidt der skulde være Noget at foretage mellem Sæssionerne, hører det ind under det andet Punkt, som er Gjenstand for vore Indstillinger, nemlig angaaende den Myndighed, som vi formene, Omstændighederne byde at nedlægge i et Landstingsmedlems, og, dersom Forsamlingen billi-

ger det, i den fungerende Formands Haand, med Hensyn til Tidrummet imellem Sæssionerne. Om det sidste Punkt skal jeg ikke tilføie noget videre til, hvad der er bemærket i den trykte Indstilling; man vil deraf see, hvorledes det, uanset Ansættelsen af en Bureauchef, er nødvendigt at træffe Foranstaltninger i den omhandlede Retning, og denne Nødvendighed erkendes ogsaa i den anden Deel af Rigsdagen. Forsaavidt Udvalget har tilladt sig specielt at udhøve det Punkt, der staaer som Indstillingspunkt Nr. 1, har det sin Grund i den særegne Bessaffenhed af det, hvorom der tales, nemlig, at man paa en Maade idetmindste fortiden etablerer en Slags Lærestol i den Kunst, hvorom der er Spørgsmaal. Det forekom Udvalget at være en saa særegen Foranstaltning, at det troede at burde gjøre det til Gjenstand for et specielt Indstillingspunkt, idet man tillige meente, at den offentlige Opmærksomhed kunde henledes paa denne Gjenstand derved, at den fremtraadte paa den Maade, som Tilfældet er i Udvalgets Indstilling.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eensstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til den næste Sag paa Dagsordenen, som angaaer en Forespørgsel til Regjeringen af den 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen), saalydende: „Hvorledes tænker Regjeringen sig Danmarks Forhold ordnet ligeoverfor Hertugdømmerne under Omorganisationen af disses gjensidige Stilling, og kan Danmarks grundlovmæssige Forfatning anses for at være betrygget under en fremtidig Forbindelse med Slesvig?“ — Fra Conseilspræsidenten har jeg modtaget den Meddelelse, at det er Ministeriets Ønske, at denne Forespørgsel foretages i et